

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
11 Пж 3765/23
03.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Милице Милановић-Траиловић, председника већа, судије Верице Смиљанић и судије Снежане Стојановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца „СОКОЈ“- ОРГАНИЗАЦИЈА МУЗИЧКИХ АУТОРА СРБИЈЕ, ул. Мишарска бр. 12-14, чији је пуномоћник Дејан Вуковић, адвокат из ....., против туженог АА ПР, Агенција за маркетинг и посредовање „.....“ ....., ул. ....., локал бр. ....., МБ: ....., чији је пуномоћник Сања Главонић, адвокат из ....., ради дуга, вредност предмета спора 75.141,48 динара, одлучујући о жалбама тужиоца и туженог изјављеним против пресуде Привредног суда у Београду П. 4036/2022 од 18.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 03.11.2023. године донео је

ПРЕСУДУ

I ДЕЛИМИЧНО СЕ ОДБИЈАЈУ жалбе тужиоца и туженог као неосноване, па се **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Привредног суда у Београду П. 4036/22 од 18.01.2023. године у ставу II изреке у делу у ком је обавезан тужени АА ПР, Агенција за маркетинг и посредовање „.....“ ....., да тужиоцу „СОКОЈ - Организација музичких аутора Србије“ Београд, исплати износ од 20.064.00 динара са законском затезном каматом од 01.07.2021. године до исплате, и у погледу одлуке о трошковима парничног поступка садржане у ставу IV изреке пресуде, погрешно означеном као став III изреке.

II ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА жалба тужиоца, па се пресуда Привредног суда у Београду П. 4036/22 од 18.01.2023. године, **ПРЕИНАЧАВА** у става II изреке пресуде у делу у ком је обавезан тужени АА ПР, Агенција за маркетинг и посредовање „.....“ ....., да тужиоцу „СОКОЈ-Организација музичких аутора Србије“ Београд, исплати износ од 20.000,00 динара на име накнаде за кашњење у испуњавању новчане обавезе, а све у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде, и **ПРЕСУЂУЈЕ:**

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца „СОКОЈ-Организација музичких аутора Србије“ Београд, којим је тражио да се обавезе тужени АА ПР, Агенција за маркетинг и посредовање „.....“ ....., да тужиоцу исплати износ од 20.000.00 динара на име накнаде за кашњење у испуњавању новчане обавезе.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 19.208,00 динара, а све у року од 8 дана од дана пријема другостепене одлуке.

Образложење

Побијаном пресудом у ставу I укинута је решење о извршењу Привредног суда у Београду 3 ИИВ 2214/22 од 17.05.2022. године, у обавезујућем делу. Ставом II делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезан тужени АА ПР, Агенција за маркетинг и посредовање „....“ ....., да тужиоцу „СОКОЈ - Организација музичких аутора Србије“ Београд, исплати износ од 20.064.00 динара са законском затезном каматом од 01.07.2021. године до исплате и износ од 20.000.00 динара на име накнаде за кашњење у испуњавању новчане обавезе. Ставом III одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати: износ од 26.687,40 динара са законском затезном каматом од 22.09.2018. године до исплате; износ од 4.012,80 динара са законском затезном каматом од 20.10.2018. године до исплате; износ од 4.012.80 динара са законском затезном каматом од 23.11.2018. године до исплате; износ од 4.012.80 динара са законском затезном каматом од 22.12.2018. године до исплате; износ од 4.012,80 динара са законском затезном каматом од 22.01.2019. године до исплате; износ од 12.338,90 динара са законском затезном каматом од 21.09.2019. године до исплате; законску затезну камату на износ од 16.051,20 динара од 21.09.2019. године до 30.06.2021. године; законску затезну камату на износ од 4.012.80 динара од 19.10.2019. године до 30.06.2021. године; Ставом III обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 18.623,66 динара.

Против пресуде благовремену и дозвољену жалбу изјавио је тужилац побијајући исту у погледу одлуке о трошковима поступка, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да Привредни апелациони суд пресуду у побијаном делу преиначи и обавезе туженог да тужиоцу у целости накнади трошкове парничног поступка.

Против пресуде благовремену и дозвољену жалбу изјавио је тужени побијајући исту у ставу II и у погледу одлуке о трошковима поступка, из свих законом предвиђених разлога, посебно указујући да је пресуда захваћена битном повредом из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. Образлажући поднету жалбу тужени је навео да је погрешно примењено материјално права и то одредба члана 378. став 1. тачка 2. Закона о облигационим односима, односно члан 372. ЗОО, јер је предмет потраживања ауторска накнада па је суд био у обавези да примени наведене одредбе. Предложио је да другостепени суд пресуду у побијаном делу укине и врати на поновно одлучивање односно да је преиначи и одбије тужбени захтев. Трошкове другостепеног поступка опредељено је тражио.

Испитујући побијану пресуду применом одредбе члана 386 Закона о парничном поступку, другостепени суд налази да је жалба тужиоца неоснована односно да је жалба туженог делимично основана.

У поступку доношења побијане пресуде, није било битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 Закона о парничном поступку, на које овај суд пази по службеној дужности.

Првостепена пресуда није захваћена ни битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку на коју је указано жалбом туженог јер је пресуда јасна и разумљива и нема недостатака због којих се њена правилност не може испитати.

Према утврђеном чињеничном стању у првостепеном поступку, предмет тужбеног захтева је потраживање на име обједињене накнаде за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма у износу 75.141.48 динара са законском затезном каматом ближе одређеном у изреци пресуде, као и износ од 20.000,00 динара на име накнаде за кашњење у испуњавању новчане обавезе. Овлашћени контролор

тужиоца ББ је дана 05.06.2018. године и 27.05.2019. године обавио контроле у просторијама туженог на адреси ..... л. .... приликом којих је записнички утврдио да се у предметним просторијама путем USB и DREAM BOX-а. као и појачала, вршило јавно саопштавање музичких дела, фонограма и интерпретација. Тужилац је фактурисао туженом накнаду за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма утуженим рачунима, те о постојању и висини потраживања туженог обавестио опоменом пред покретање судског поступка коју је тужени примио 22.06.2021. године уз коју су достављени туженом и рачуни. Одлучујући најпре о приговору застарелости потраживања, суд је нашао да је исти делимично основан. Наиме, тужилац је у складу са одредбом члана 361. став 1. Закона о облигационим односима дана 01.05.2019. године стекао право да захтева исплату потраживања утужене накнаде за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма за период од 01.04.2019. године до 30.04.2019. године, а како је предлог за извршење поднет 16.05.2022. године, то је у погледу потраживања накнаде за месец април, као и свих утужених потраживања која су настала пре тога наступила застарелост сходно члану 372. став 1. Закона о облигационим односима. Следом наведеног, наступила је застарелост у погледу потраживања фактурисаних рачуном бр. 34824/2018 од 31.08.2018. године, рачуном бр. 60609/2018 од 30.09.2018. године, рачуном бр. 75949/2018 од 31.10.2018. године, рачуном бр. 75949/2018 од 31.10.2018. године, рачуном бр. 95642/2018 од 30.11.2018. године, рачуном бр. 114860/2018 од 31.12.2018. године и део рачуна бр. 56013/2019 који се односи на накнаду за период од 01.01.2019. године до 31.03.2019. године. У складу са наведеним, применом члана 372. Закона о облигационим односима, суд је у одлучио као у ставу III изреке пресуде. Одлучујући о преосталом делу тужбеног захтева, првостепени суд је нашао да је основан. Према одредбама чл. 152. и 153. Закона о ауторском и сродним правима, ауторско и сродна права се колективно остварују преко организације за колективно остваривање тих права. Тужилац, као колективна организација је овлашћена да у своје име, а за рачун аутора музичких дела наплаћује ауторску накнаду на основу члана 19. Закона о ауторском и сродним правима. Како је у току поступка утврђено јавно саопштавање музичких дела, фонограма и интерпретација у објекту туженог на адреси ..... бр. .... локал .... у коме обавља угоститељску делатност, што је утврђено из записника 05.06.2018. године и 27.05.2019. године, као и исказа сведока- контролора тужиоца ББ, то је тужени дужан да плати тужиоцу ауторску накнаду у висини коју је тужилац правилно утврдио применом Тарифе за остваривање права па накнаду за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма у угоститељским објектима и објектима за приређивање игара на срећу ("Сл. гласник РС", бр. 114/2017). Наиме, локација објекта у којем је тужени вршио јавно саопштавање музичких дела, фонограма и интерпретација потпада под Тарифни број 1. односно налази се у Београду у зони 1. те је у складу са наведеним предметна накнада обрачуната. Суд је нашао да обавеза туженог да тужиоцу исплати предметну накнаду произлази из Закона о ауторском и сродним правима, односно да је у питању законска облигација, те да су неосновани наводи туженог да тужиоцу не припада утужена накнада из разлога што није потписан уговор између тужиоца и туженог. Како тужени у току поступка није приложио ниједан доказ да је утужену накнаду платио тужиоцу, суд је одлучио као у ставу II изреке пресуде. Тужиоцу припада законска затезна камата на досуђени износ главног дуга почев од 01.07.2021. године до исплате, односно истеком рока од 8 дана који је туженом остављен за измирење обавезе од пријема опомене пред покретање судског поступка. Како је туженом уредно уручена опомена пред покретање судског поступка дана 22.06.2021. године, а тужилац није приложио доказе да су утужени рачуни достављени туженом пре опомене, то је законска затезна камата почела да тече

протеком рока за добровољно измирење новчане обавезе из предметне опомене, па је суд на основу чл. 277. ст. 1. и 324. ЗОО донео одлуку као у другом и четвртном ставу изреке пресуде. Одлучујући о делу тужбеног захтева којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу плати износ од 20.000,00 динара на име накнаде за кашњење у испуњавању новчане обавезе сходно Закону о роковима измирења новчанних обавеза у комерцијалним трансакцијама, првостепени суд је нашао да је захтев основан, јер тужени није измирио своју новчану обавезу по наведеним рачунима у роковима за њено измирење из члана 3 и 4. Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама, те у смислу члана 5. став 1. и члана 10. став 3. истог закона тужиоцу припада право на износ од 20.000,00 динара.

Према становишту Привредног апелационог суда, на утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио материјално право када је обавезао туженог да тужиоцу исплати износ од 20.064,00 динара са законском затезном каматом од 01.07.2021. године на име главног дуга, и за своју одлуку дао је јасне и образложене разлоге које у целости прихвата и овај суд, док жалбеним наводима није доведено у питање правилност и законитост побијане одлуке.

Насупрот жалбеним наводима тужиоца, нема места примени одредбе члана 378 став 1. тачка 2. Закона о облигационим односима, већ се има применити одредба члана 372. Закона о облигационим односима, којом је прописано да потраживања повремених давања која доспевају годишње или у краћим одређеним размацама времена, било да се ради о споредним потраживањима, као што је потраживање камате, било да се ради о таквим повременим потраживањима којима се исцрпљује само право, као што је потраживање издржавања, застаревају за 3 године од доспелости сваког појединог давања. Потраживање тужиоца на име накнаде за јавно саопштавање ауторских дела има се плаћати месечно и обрачунава се сходно Тарифи за остваривање права на накнаду за јавно саопштавање музичких дела и интерпретације и фонограма односно Тарифи накнаде коју наплаћује СОКОЈ по основу јавног извођења у угоститељским објектима као и у другим објектима угоститељског типа што представља повремено потраживање сходно члану 372. Закона о облигационим односима. Следом наведеног, првостепени суд је правилном применом наведеног члана Закона нашао да су утужени рачуни бр. 34824/2018 од 31.08.2018. године, рачуно бр. 60609/2018 од 30.09.2018. године, рачуно бр. 75949/2018 од 31.10.2018. године, рачун бр. 75949/2018 од 31.10.2018. године, рачун бр. 95642/2018 од 30.11.2018. године, рачун бр. 114860/2018 од 31.12.2018. године и део рачуна бр. 56013/2019 који се односе на накнаду за период од 01.01.2019. године до 31.03.2019. године застарели. Наиме, тужилац је у складу са одредбом члана 361. став 1. Закона о облигационим односима дана 01.05.2019. године стекао право да захтева исплату потраживања утужене накнаде за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма за период од 01.04.2019. године до 30.04.2019. године, а како је предлог за извршење поднет 16.05.2022. године, то је у погледу потраживања накнаде за месец април, као и свих утужених потраживања која су настала пре тога наступила застарелост сходно члану 372. став 1. Закона о облигационим односима. Стога, како је току поступка утврђено јавно саопштавање музичких дела, фонограма и интерпретација у објекту туженог на адреси ..... бр. .... локал .... .., у коме обавља угоститељску делатност, што је утврђено из записника 05.06.2018. године и 27.05.2019. године, као и исказа сведока-контролора тужиоца ББ, то је тужени дужан да плати тужиоцу ауторску накнаду. Како тужени у току поступка није приложио ниједан доказ да је утужену накнаду платио тужиоцу, то је правилна одлука првостепеног суда у делу става II у ком је обавезао туженог да такву накнаду и плати.

Следом наведеног, овај суд је одлуку као у ставу I донео применом члана 390. Закона о парничном поступку.

Међутим, када је реч о одлуци суда садржаној у делу става II изреке побијане пресуде којом је првостепени суд досудио тужиоцу накнаду за кашњењу у испуњавању новчане обавезе, иста се не може прихватити као правилна и иста је донета уз погрешну примену материјалног права, зато што тужилац није пружалац услуге туженом, већ колективна организација која пружа услуге носиоцима ауторских права. Према томе, у конкретном случају се не ради о комерцијалној трансакцији између привредних субјеката, па нису испуњени услови из члана 1. став 1 и члан 2 став 1. тачка 1 Закона о роковима измирења новчаних обавеза за примену овог закона, те тужиоцу не припада износ од 20.000,00 динара на име накнаде за испуњење новчане обавеза.

Следом наведеног, овај суд донео је одлуку као у ставу II донео применом члана 394. став 1. тачка 4. Закона о парничном поступку.

Имајући у виду да је по жалби тужиоца, преиначена одлука у ставу II изреке у погледу досуђене накнаде за кашњење у испуњавању новчаних обавеза, као споредног потраживања, то је овај суд рачунајући укупан успех тужиоца и туженог, нашао да се ради о успеху као у одлуци првостепеног суда, па је исту као у свему правилну потврдио уз напомену да је овај суд имао у виду очигледну омашку приликом означавања одлуке о трошковима (уместо означеног става 3 треба да стоји став 4), али сматра да враћање ради исправке није целисходно, те да би само пролонгирало дуже трајање поступка, а није сметња за каснији поступак извршења.

С тим у вези жалбени наводи тужиоца којим указује да је истом требало досудити целокупне трошкове поступка јер је вођење поступка скривио тужени, неосновани су, имајући у виду да је основно правило код одлуке о трошковима поступка управо проценат успеха странака, па следи да је одлука првостепеног суда и у том делу правилна, с обзиром на успех тужиоца од 26,70 %.

Одлука као у ставу III донета је применом члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, јер је тужени делимично успео у поступку по жалби па му је досуђен износ од 9.000,00 динара за састав жалбе (50 % од 18.000,00 динара), а по основу важеће АТ, као и износ од по 5.104,00 динара на име таксе на жалбу против пресуде и таксе на одлуку другостепеног суда по жалби.

ММТ/ЈА/НЈ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Милица Милановић-Траиловић, с. р.
Тачност отправка оверава